

DZEJAS DIENAS 2020. Nr.24

Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas
skolēnu jaunrades darbi

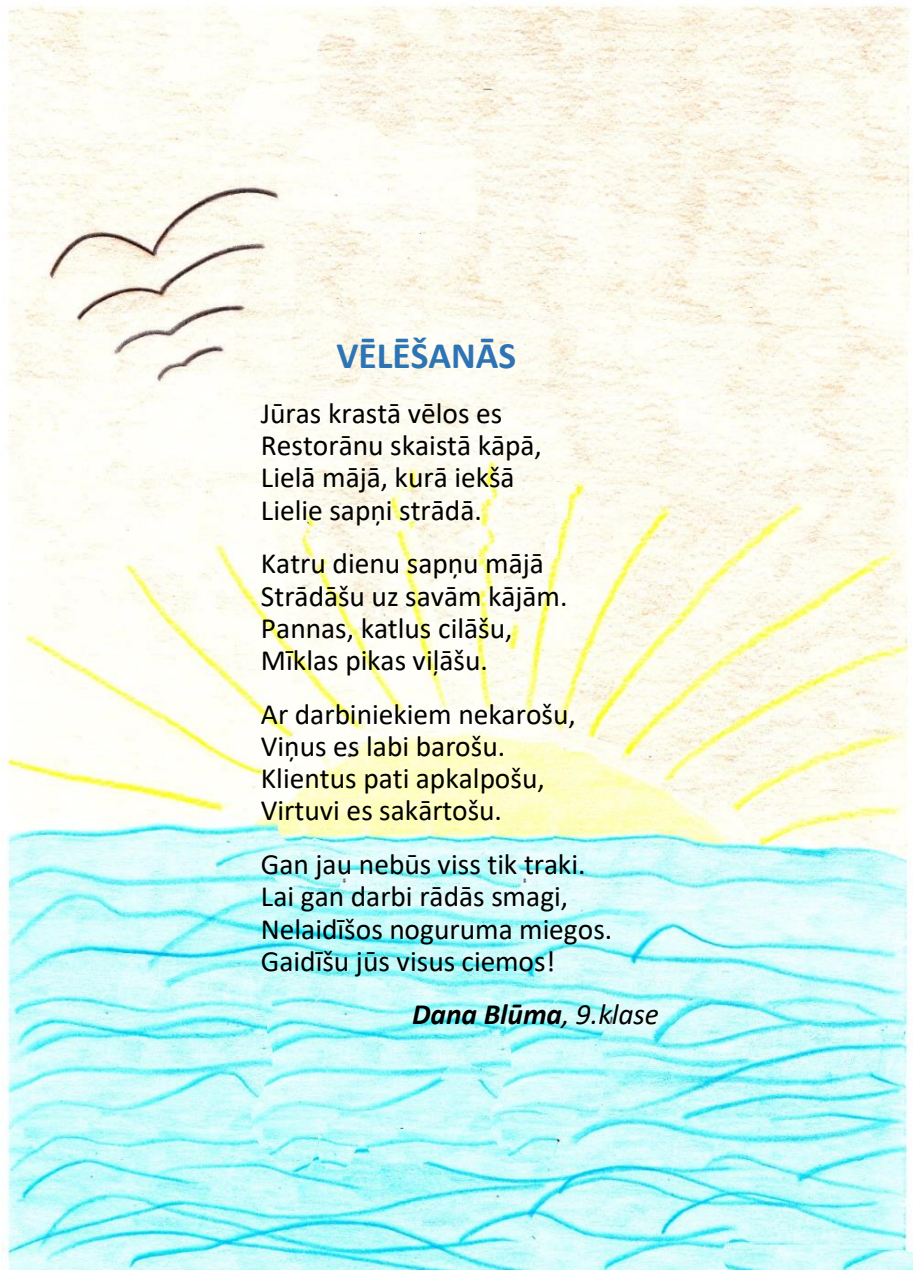


DZEJAS DIENAS 2020



Skolas avīzes «KABATA» literārais pielikums

MANI SAPŅI, MANI NODOMI



VĒLĒŠANĀS

Jūras krastā vēlos es
Restorānu skaistā kāpā,
Lielā mājā, kurā iekšā
Lielie sapņi strādā.

Katru dienu sapņu mājā
Strādāšu uz savām kājām.
Pannas, katlus cilāšu,
Mīklas pikas viļāšu.

Ar darbiniekiem nekarošu,
Viņus es labi barošu.
Klientus pati apkalpošu,
Virtuvi es sakārtošu.

Gan jau nebūs viss tik traki.
Lai gan darbi rādās smagi,
Nelaidīšos noguruma miegos.
Gaidīšu jūs visus ciemos!

Dana Blūma, 9.klase

AK TĀ SKOLA!

Nobirst gauža asariņa -
Beigusies ir vasariņa.
Jāiet atkal skolas taka,
Jāklausa, ko lielie saka.

Uz pleca jauna soma,
Tomēr prātā cita doma:
Mājās mocīt's gaida,
Gribas braukt pa trasi...

Tomēr jāiet ir uz klasi,
Lai mācītos daudz ko jaunu
Un dzīvē nepiedzīvotu kaunu.
Tādēļ jau arī mācos.

Kristers Polis, 5.klase.

SKOLAS SOMA

Priekš skolas man vajag naudu,
Jo gribu pirkt somu jaunu.
Kaut vecā vēl ir laba,
Toties man ir niķīga daba!

Kad prasu mammai naudu
Un ļo-o-oti skaļi raudu,
Visi uz mani skatās,
Tiem saku, lai projām kratās.

Žēlo mani mamma un nopērk somu -
Tā vecā tiešām nav laba.
Tāda nu ir mammām daba -
Piekāpjas, lai nav jābojā oma.

Daniels Sproģis, 5.klase

DZEJOĻA RAKSTĪŠANA

Rīts tik mierīgs, bet pēkšņi no gultas krītu,
Jo pamostos ar domu sliktu:
Atkal būs jāraksta dzejoli glītu.
Kā es nevēlos to šo rītu!

Bērni visapkārt kliež:
"Mums skolā tagad daudz ko liedz!"
Sēž blakus man skolotāja,
Vai tā tagad būs manis lolotāja?

Rakstu, bet man sāk šķist,
Ka tas viss man uz nerviem sāk krist.
Tādēļ visu sāku pasteigt,
Lai dzejoli labu varu pabeigt.

Sindija Zelča, 6.klase



CEĻŠ UZ NĀKOTNI

Asteres kad ziedēt sāk,
Visi bērni kopā nāk.
Skola kalna galā māj -
Mazais, zināšanas krāj!

Gudra galva – liela balva.
Skolā valada laba aura.
Tas, kurš laikus stundā nāks,
Zināšanu kalnā kāps.

Tad, kad būsīm gana gudri,
Skola savas durvis slēgs.
Un kā putnēni no zara
Jaunie dzīves gaitās steigs.

Estere Oliņa, 5.klase

MANI SAPŅI, MANI SAPŅI

Mani sapņi, ai, mani sapņi!
Lai tos visus piepildītu,
Pirmkārt, skolā čakli jāmācās.
Grāmatas daudz jālasa.

Kad es būšu liela, gudra,
Gribu būt es pilote.
Lidošu tad augstu gaisā,
Pasauli es apceļošu.

Jāprot būs man svešvalodas,
Jāpazīst man svešas malas.
Mani sapņi, mani sapņi -
Piepildīt es vēlos tos!

Karīna Pozdiševa, 4.klase



PROFESIJU MAIŅA

Kad biju es vēl maziņa,
Tad uzvedos kā kaziņa.
Bet domas par profesiju jau bija,
Tajās dienās, kad ārā lija...

Friziere es gribēju būt,
Bet sapratu – tas pārāk grūt' :
Matus ķemmēt, taisnot, lokot,
Nevarēju tik daudz vairs jokot.

Tad šaubījos, vai kļūt par učeni,
Vai labāk pabeigt profeni.
Sapratu, ka mācīt, bojāt nervus
Negribas man rīkot konkursus.

Beigās man tas apnika:
Domāt, stresot, laužīt galvu.
Sapratu, ka par nākotni es domāšu
Tad, kad pamatskolu pabeigšu.

Signe Žežulka, 8.klase

COVID'S

2019.gadā
Atnāca tas killers COVID'S.
Plosījās pa visu pasauli,
Kamēr vien varēja.

Sākumā bija Ķīnā,
Tika līdz Latvijai,
Aizslēdza visas skolas,
Cik ātri vien varēja.

Jāmācās bija mājās,
Labas atzīmes vairs nekrājās.
COVID'S izpostīja visu.
COVID, ej mājās!

Linards Podkalns, 7.klase



ATTĀLINĀTI VISS

Skaidrā martā sākās panika.
Laikam sākumā tā visiem patika,
Ka uz skolu nevajadzēs iet,
Un nedzirdēs, kā visi kliegs.

Nu karantīna izsludināta,
Attālināti notiek viss.
Pirmā nedēļa man ritēja mierīgi,
Skolotājām tas rādījās briesmīgi!

Sākumā daudzi nevarēja saprast
Un īstās mācību metodes atrast.
Viss tomēr bija labi beigās,
Kad mācību gads sekmīgi beidzās.

Erna Ozoliņa, 7.klase

DZĪVE

Es nevaru noskatīties uz tiem -
Šiem cilvēkiem drūmajiem.
Man sirds to neatļauj,
Es eju klāt un jautāju:

“Vai viss ir kārtībā?”
Tie atbild dažādi.
Nu ko, saņemtu rokās sevi,
Es eju klāt un runāju.

Bet reizēm tas nepalīdz.
Tad saku: “Lūdzu, pasmaidiet!”
Cits atplaukst smaidā,
Cits dusmīgs projām iet.

Dzīve, tāda ir dzīve!
Nevaram likt visiem smaidīt.
Katram ir sava dzīve,
Katram – savu laimi gaidīt!

Aksels Nīkrencis, 6.klase



NĀKOTNE

Kaut kad tur biju es,
Šai pasaulē piedzimis -
Aukstumā ar spožām gaismām,
Kad es raudāt sāku.

Pēc izskata kā normāls bērns,
Bet iekšēji es biju citādāks:
Vai tie bij' mani mati?
Vai tas bij' izskats mans?

Nē, tie bij' mani sapņi,
Ko es no nākotnes gribu.
Un kāds es gribu kļūt,
Cik daudz no tās sev gūt.

Ikviens no tās sev kaut ko grib:
Dažs kāro bagātību gūt,
Dažs vienkārši priecīgs būt.
Bet katrs esam citādāks.

Mariuss Leitis, 8.klase



ES VĒLOS

Es vēlos, lai ziedi kļūst sātāki,
Lai ziedu lapiņās bites dūc.
Iedomājos, ka sēnēm ir kājas,
Tās aiziet tālu prom no mājas.

Es vēlos, lai pērcons skaļi rūc
Un bites viņam līdzī dūc.
Meža vidū vēlos es nostāties
Tā, lai var avotus klausīties.

Es vēlos, lai atkal ziemas ir bargas,
Un nākt mājās pārsalis.
Es vēlos, lai dabai viss kārtībā,
Tad arī mēs dzīvosim laimībā.

Elvijs Riders, 6.klase

MEŽIŅĀ

Kādu dienu es mežā beku satieku vienu.
Kabatas nazītis pats no sevis laukā sprūk!
Pagājis tik mazs mirklītis,
Un no bekas nekas vairs nav palicis,
Vien zemē redzams mazs, balts pleķītis...
Bet mērcītei ar vienu beciņu jau nepietiks -
Mans sapnis tik drīz vēl nebeigsies.
Es brienu, brienu tālāk mežiņā,
Izberzēju acis – skat!
Vesela gailēņu rinda priekšā man.
Es kabatas nazīti lieku pie darba,
Un dienas beigās pilns groziņš ir man!

Dita Tīsa, 4.klase

VĀVERE, KURA NEGRIBĒJA IET PROM

Es gāju pa ielu,
Sastapu vāveri, tā bija liela!
Es viņai iedevu riekstu.
Darīt labas lietas nekad nevar par daudz!
Viņa sāka nākt man līdzī.
Tad es aizvedu viņu uz mežu,
Viņa visu laiku nāca atpakaļ.
Es iedomājos paturēt kā mājdzīvnieku.
Man ar viņu bija grūti,
Bet ar laiku viņa aprada.
Tad, kad es domāju, ka viss labi,
Mans mājdzīvnieks aizbēga!
Pēc stundām trim viņu atradu -
Viņa bija pie saviem bērniem.
Atnesu bērniem ēst,
Un visiem mums bija labi!

Markuss Freimanis, 7.klase

CEĻOJUMS

Kad es būšu liela,
Apceļošu pasauli viena.
Redzēšu kalnus, lejas,
Pļavas zaļās, jūras zilās.
Paskatos uz augšu -
Viss tik košs un jauks,
Debess jumā sātā
Aiztrauc putnu bars.
Lidošu tiem līdzī
Pāri zemēm tālām,
Klausīšos es putnu balsīs,
Skatoties, kā zvaigznes krīt.
Viss tik jauki, viss tik skaisti.
Apguļos uz zemes zaļās,
Domāju par sapņiem jauniem...
Un pēc ceļojuma tālā
Atkal atgriežos es mājās.

Santa Zelča, 4.klase

MANS LAIKS

Laiks...
Mums katram dots savs laiks,
Kam sākums ir un beigas.
Tādēļ katrs mirklis, minūte,
Katra stunda ir dzīves vērtā.

Laiks, kas mums ir dots, ir jāizbauda,
Ikkatrs mirklis jāizbauda it kā pēdējais.
Ir bēdas jāaizmirst un jāpriecājas
Ar tiem, kas dzīvē mums ir svarīgi.

Tā, pirmkārt, ģimene, tad – draugi,
Kas vienmēr atbalstīs un palīdzēs,
Un grūtos brīžos blakus būs.
Bet atceries – arī tu esi citiem svarīgs!

Marta Ose, 8.klase